

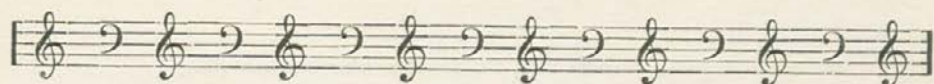
KYRILLO-METODOVŤ ZOPŤ
ĆIRILO-METODOV KOR

ZAGREB

4. marca 1933.

SPORED

VELIKEGA DUHOVNEGA KONCERTA
STAROSLOVENSKIH
CERKVENIH
PESMI

Tiskali J. Blasnika nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija,
d. d. v Ljubljani. Odgovoren L. Mikuš.

**Spoštovano občinstvo vljudno prosimo,
da blagovoli upoštevati sledeče:**

1. Za svoje mesto naj se obrne vsakdo do reditelja.
2. Radi lepše ubranosti v dvorani bo razsvetljava omejena na najnujnejše.
3. Zato bo znak za začetek 1., 4. in 6. točke označen z ugašenjem luči.
4. Med koncertom naj bo v dvorani popoln mir, Tišina je tem potrebnejša, ker poje C. M. zbor vse pesmi brez podpore kakršnegakoli instrumenta.

Uprava C. M. kora.

P R E G L E D S P O R E D A

(BESEDILO IN PRESTAVO POSAMEZNIH PESMI GLEJ NA STRANI 12)

1. ČAJKOVSKI: VJERUJU
2. LOMAKIN: IŽE HERUVIMI št. 9
3. ARHANGELSKI: MILOST MIRA (priredba) št. 8

ODMOR

4. BORTNJANSKI: SKAŽI MI GOSPODI
5. BORTNJANSKI: BLAŽEN MUŽ

ODMOR

6. KEDROV: OT JUNOSTI MOEJA
7. PANČENKO: VO CARSTVII TVOEM
8. ČESNOKOV: ANGEL VOPIJAŠE
9. NIKOLJSKI: SVJETE TIHI

KONEC

*

DIRIGENT: BORIS KOMAREVSKI
ARTISTIČNI VODJA ZDRUŽENJA IN PRVI DIRIGENT ZBORA

*

Z A Č E T E K T O Č N O O B 8 . Z V E Č E R

*

Cirilo-Methodov zbor

V današnjem Zagrebu je veliko društev, med njimi mnogo glasbenih, izmed katerih gojé nekatera instrumentalno, druga zopet vokalno glasbo. Ta zadnja niso do zadnjega desetletja vobče omejevala svojega delovanja na eno vrsto pesmi: narodnih ali umetnih, svetnih ali cerkvenih, zato pojem zbornega petja do zadnjega časa ni mogel zajeti elementov, ki teže za karakteristiko v specializaciji v področju obče glasbe in tudi ne pevske kulture drugih kulturnih narodov. Zadnjih 10 let pa se kaže tudi pri zagrebških pevskih zborih tendenca emancipacije in težnje po specializaciji na eno ali drugo vrsto zborne glasbe. Tako so nekatera stara renomirana pevska društva postavila si umetniško-produkcijski, druga narodno-propagandni cilj, med tem ko so nova že ob ustanovitvi usmerila svoje delovanje in so tako nastali svetni deški, cerkveni deški, meščanski cerkveni, oratorijski, cecilijanski i. dr. zbori. Razloge moramo iskati v občem napredku, ki je v povojnih letih v veliki meri zajel ne le našo produktivno, temveč tudi reproduktivno zbornsko glasbo.

V tej novi eri dela so morala stara pevska društva s svojimi preživeli programi računati na novo razdelitev nalog, če so hotela dokazati upravičenost svojega obstoja in si ohraniti koncertno občinstvo. In vidimo, da so se obdržala v morju naših društev samo ona pevska društva, ki so znala svojo reorganizacijo izvesti v omenjenem smislu. Tako prenovljene družine so si utrdile svojo umetniško raison d'etre, si utrle pot in izpolnile vse pogoje, da se dvignejo med prvovrstne, reprezentativne zборе z velikimi čisto umetniškimi pretenzijami.

Dejstvo, da je bil pred dobrim letom v Zagrebu osnovan Cirilo-Methodov zbor, ali kakor se zove v staroslovenskem jeziku:

«СРПНАСО-МЕТОДОВЕЪ ЗОРЪ»

najbolj potrjuje gornja izvajanja. Že iz samega naziva je jasno, da gre tu prav za izrazito vrsto pevskega združenja, ki si je znalo v razmeroma kratkem času pridobiti simpatije in priznanje meščanstva vseh ver in krajev, koder je nastopalo. Ono je po svojem socialnem sestavu navadno pevsko društvo, a njegovo bistvo in stržen mu tvori specializacija za cerkveno petje (zato tudi ime „kor“ po grško, oziroma staroslovensko), kolikor mogoče na polju cerkvene glasbe, prav posebno še vzhodne cerkvene vokalne glasbe, ki jo po južnih krajih slovanskih dežel le malo ali nič ne goje.

Cirilo-Methodov kor je torej strogo cerkveno pevsko društvo, ki se je posvetilo izključno vzhodni cerkveni pesmi v umetniški obliki, a pri tem ni opustilo t. zv. „prostopjenija“ (ljudskega petja), v katerem je ohranila vzhodna cerkev do danes svoje veliko blago — čisti grški koral. Tudi na tem polju

je razvilo društvo že v prvem letu posebno delavnost in je pridobilo za svoj arhiv mnogo redkih in vrednih del svetovnega slovesa. Z ozirom na žalostne dogodke v današnji Rusiji posveča zbor posebno pažnjo skladbam ruskih cerkvenih mojstrov. To veliko blago naših severnih bratov skrbno znašamo z vseh strani v svojo zakladnico, da jim nekoč vrnemo to njihovo last.

Zbor je osnovan po vzoru sinodalnih, ruskih „a capella“ zborov, kakršne je bilo mogoče slišati nekoč v Petrogradu, Kijevu in Moskvi. Društveno homogen, zborna izenačen, vzorno discipliniran, razpolaga zbor s prav dobrimi, lepimi, svežimi pevskimi glasovi, primerno inteligenco in muzikalnostjo članov. Cirilo-Metodov kor ima lastno zborno šolo, ki jo mora vsak član dovršiti. Poleg navadnega glasbenega pouka ima ta šola v svojem učnem načrtu vse one specializacije, ki jih zahteva ta vrsta zbornega petja: lepo fraziranje, jasno vokalizacijo in deklamacijo teksta ter poznanje duha glasbe. Pouk se vrši tudi v staroslovenskem jeziku, obredoslovju, zgodovini vzhodne cerkve, sociologiji itd. Vsekakor je Cirilo-Metodov kor za našo glasbeno kulturo in kulturni Zagreb resničen pridobitek.

V poletnih mesecih l. 1931. so se sešli v neki čedni sobici revnega grško-katoliškega semenišča vrli katoliški možje, bivši gojenci istega, obujajoči svoje „šimunarske“ spomine. Govor je bil o vsem, a največ o cerkvenem petju in liturgičnih in drugih obrednih delih, čemur je ta zavod vedno pripisoval velik vzgojni pomen. Kako tudi ne bi, ko so izšli iz semenišča najboljši katoliški duhovniki vzhodnega obreda, ki si ga brez dovršenega petja niti misliti ne moremo. In tega petja so se vedno radi učili; v njem so uživali verniki in meščani, njega je bila vesela vsaka slovanska duša. Tem možem je prišlo na misel, da bi osnovali društvo, ki naj bi gojilo in propagiralo izključno staroslovenske cerkvene pesmi. To so storili tudi v znak osebnega spoštovanja in hvaležnosti zavodu, ki jih je vzgojil, pripravil in odpravil v življenje in je prav tedaj praznoval jubilejno leto svojega 250 letnega obstoja.

Kdo ne pozna v Zagrebu cerkve sv. Cirila in Metoda? Kdo ni poslušal onega lepega cerkvenega petja, polnega nežnih in pobožnih akordov, ki se razlegajo po tej mali tajinstveni cerkvi? Tam gori na Gričkih Goricah, tam kjer je zazvenela prva ilirska struna, kjer so se združile prve julijske žrtve, tam se je prebudila pesem staroslovenskega duhovnega preporeda. Tam je oživela staroslovenska pesem, a tokrat krepko, znanstveno, resno — umetniško. To je, glejte, Cirilo-Metodov kor!

(Ponatisnjeno iz „Spomenice“ grškokatoliške škofije za leto 1933.)

Nekaj o skladbah in avtorjih tega duhovnega koncerta

ČAJKOVSKI Peter IIIič se je rodil l. 1840. v daljnem kotu Rusije, v Kamsko-Votkinski tvornici Viatske gubernije. Hrepenenje po glasbi se je pri njem pojavilo že v prvi mladosti. V petem letu se je začel učiti klavirja in le že po treh letih v igranju prehitel svoje učitelje. Ko je dovršil 10. leto, ga je poslal oče v Petrograd v šolo za pravnike. Ondi je bil po dovršeni šoli uradnik v juridičnem oddelku, a v tej službi ni uspel. Ko je bil l. 1862. v Petrogradu ustanovljen konservatorij, je Čajkovski pustil svoj urad in se podal v kraljestvo glasbe. Radi tega preokreta je imel dosti sitnosti: ker so i njegovi starši i prijatelji ta njegov korak obsojali, češ da je zapustil ugleden položaj v družbi in posegel za nečim, kar ni baš dosti obetalo za bodočnost. Toda o velikem Čajkovskem so se kmalu prepričali, da je njegov položaj v družbi glasbe mnogo boljši kot pa v uradniški službi. Na konservatoriju je dovršil šolo profesorja Zerembe, pozneje pa slavnega Antona Rubinsteina, ki je Čajkovskega prav posebno rad imel in ga je imenoval „moj srček“.

Leta 1865. je Čajkovski končal konservatorij in bil za svojo prvo kantato „Pesem radosti“ odlikovan z medaljo. Leto za tem je bil ustanovljen konservatorij v Moskvi, kamor je bil Čajkovski pozvan, da prevzame stolico profesorja za harmonijo. Odtedaj se začelja njegovo skladateljsko delo. Vrsti se cela vrsta odličnih skladb, izmed katerih naj omenimo overture v F-duru „Spomin na Hapsalo“. Z velikimi deli: z opero „Opričnik“, simfonijsko fantazijo „Nevihita“, z operami „Kovač Vakula“, „Onjegin“, in še posebno s 6 simfonijami se je Čajkovski proslavil in ovekovečil med vsemi narodi za vse čase.

Poleg velikega števila simfonij, oper, romanc in dr. je napisal Čajkovski tudi več del cerkvene glasbe. Zložil je popolno liturgijo „Vsenskoženoje Bdenije“. Posebno rodovitna tla za svoje ustvarjanje je našel v cerkveni glasbi; pisal je z velikim razumevanjem, ker le zelo religiozen in pobožen. Poleg produktivnega in pedagoškega dela se je Čajkovski veliko bavil tudi z glasbeno kritiko in je veliko člankov napisal za razne liste. Doba njegovega skladanja je trajala polnih 28 let. Vsega skupaj je napisal 76 del, t. j. 10 oper, 3 balete, veliko del za orkester in klavir ter več cerkvenih in svetnih pesmi. Šest dni pred smrtjo je dirigiral v Petrogradu svojo šesto simfonijo. Umrl je 1893, star 53 let. Njegov pogreb je bil tako veličasten, da ga Petrograd ni videl takega po sprevodu Dostojevskega.

Izmed njegovih del je na sporedu „Vjeruju“. To je prvovrstno mojstrsko delo med vso cerkveno liturgično glasbo, pisano v C-duru. V svojem glasbenem bogastvu se „Vjeruju“ v vsakem stavku tesno oklepa teksta in njega smisla. Prepričevalen in krepek je začetek, ki slika vero v Boga Očeta. V besedah „v edinega Boga Očeta“ je obsežena vsa moč Vsemogočnega. Čajkovski je izdelal to mesto s širokimi in krepkimi akordi. Preide na vero v Boga Sina. Ta del se začelja v pianu in se v smislu teksta razvija do izrazite dinamike, ki nazorno slika življenje in trpljenje Sina Božjega. Vero v Sv. Duha je napisal v lahnem recitativu z globokimi akordi. Konec („Amin“) se poje v podvojenih delih krepko in s tem dopolnjuje vero v Boga.

L O M A K I N Gabrjel Joakimovič, rojen 6. decembra 1812. v Petrogradu, umrl 21. maja 1885 v Gačini, je izrazil predstavnik velikega bogastva staroslovenske cerkvene glasbe. Skladatelj, učitelj in dirigent dvorne kapele, ima veliko zaslug za harmoniziranje starih cerkvenih motivov v štiriglasni zbor. Bil je dirigent zbora grofa Šeremetjeva, slovitega mecena umetnosti. Napisal je mnogo cerkvenih skladb, katerih je izšlo 63. Njegova dela so primerna vsakemu zboru, ker se odlikujejo po priprostosti, lepim melodijah in harmonizacijah.

Na sporedu današnjega koncerta se nahaja njegov „Iže Heruvimi“ št. 9, pisan v h-molu. Zložen je iz lepih motivov in zahteva izrazite vezave in dinamike (p.). Zadnji del se konča v hitri brzini in s krepko močjo. V duhovniških krogih je postala obdelava te pesmi, katere tekst se poje pri vsaki maši, posebno priljubljena, ker je posebno polna molitve in pobožnosti.

A R H A N G E L S K I se je rodil 1846. leta v vasi Tezikovu v Penzenski guberniji v družini revnega duhovnika. Dopržil je duhovni seminar v Penzi in zbudil pozornost kot nadarjen glasbenik in namestnik pevovodje. Ko je dokončal študije, je ostal v seminarju pevovodja. S tem pa ni bil zadovoljen, zato je odšel v Petrograd in se vpisal v mediko-kirurško akademijo. Potem je še večkrat menjal šole in napravil slednjič izpit za dirigenta. Vodil je več zborov in postal po svojih turnejah znan po vsej Rusiji in inozemstvu. Leta 1923. je pobegnil iz Rusije v Prago, kjer je bil dirigent ruskega akad. zbora. Umrl je 16. novembra 1924. v Pragi. Arhangelski je bil zelo plodovit cerkveni skladatelj. Lahko rečemo, da ga ni cerkvenega zbora, ki ne bi imel v svojem programu njegovih pesmi. Njegove skladbe so pobožne in lahke, zato tudi popularne. Arhangelski je sodoben in spada po stilu svojih skladb h klasičnim. Njegove skladbe so posebno bogate sodobnih tehničnih sredstev.

Pred nami je njegova „Milost mira“ (priredba), pisana v fis-molu. Začetek je tih in miren, od besede „Svjat svjat“ se razvija v krepko dinamiko z lepimi dvigajočimi se motivi, ki predstavljajo klicanje k Bogu. Zadnji odlomek „Tebe pojem“ začne sopran-solo; z mogočnim naraščanjem od piana do fortissima in nazaj označuje zbor vročo molitev k Vsemogočnemu Bogu.

B O R T N J A N S K I Dimitrij Stepanovič, rojen 1. 1751. v Gluhovu v Černigovski guberniji. Še deček je vstopil v dvorni zbor. V 16. letu je odšel študirat glasbo v Italijo, kjer je bil skoro 10 let učenec prof. Halupplja. L. 1779. se je vrnil v Petrograd in bil imenovan za ravnatelja dvornega zbora in ostal na tem mestu do smrti 1825.

Bortnjanski je najplodovitejši skladatelj vzhodnoslovenske cerkvene glasbe. Napisal je 35 koncertov na tekst psalterja za mešani zbor, 10 za dva zbora, 8 trio, triglasno liturgijo, 20 manjših cerkvenih pesmi, med temi „Iže Heruvimi“, in 16 skladb za 2 zbora. On je pripravil tudi osnovo za tisk „Krkukovega založništva“ staroslovenskih ruskih cerkvenih pesmi. Napisal je tudi 5 oper, mnogo romane in orkestralnih del.

Eden najzanimivejših izmed njegovih 35 koncertov, pisanih na tekst psalterja, je „Skaži mi gospod končino moju“, spisan v C-duru. Poleg globoke psihologije teksta je s svojo glasbo izčrpal vse, kar je bilo mogoče najti v tem psalterju. Vse boli in muke človeka, ki s solzami v očeh moli Boga, je izrazil s svojo izvanredno harmonizacijo v motivih. Zanimiv je začetek, vprašanje Bogu „Skaži mi Gospodi končino moju“ (Pokaži mi gospod konec mojega življenja!). Začne sopran-solo, alt in tenor, pozneje pa razvijajo temo vsi glasovi obenem. Drugi del riše vročo molitev. Pisan je z globokimi akordi v pianu, nekatera mesta pa so posebno poudarjena, kar še prav posebno bogati psihološko stran teksta. Koncert se konča z dolgo fugo na besede „oslabi mi da počiju“. Ta fuga je bogata tehnične pestrosti, a zahteva velik zbor. Drugo njegovo delo, ki je na sporedu je „Blažen muž“, pisan v g-duru. Primerno tekstu v veselih in vedrih motivih povečuje človeka, ki ga čaka na zemlji sreča in bogastvo, ker se boji Boga. Delo, polno lepih motivov, se konča s fugo, ki zahteva močan zbor, zlasti ker je treba na nekaterih mestih podčrtati krepko dinamiko na besedah „silno na zemlji budet imja jego“.

ČESNOKOV Pavel Gregorjevič, rojen leta 1877., je sodobnik. Dovršil je študij sinodalnega konservatorija (Glasb. zavod za dirigiranje in specializacijo v vzhodni cerkveni glasbi), za tem pa konservatorij v Moskvi. Sedaj je profesor moskovskega konservatorija in dirigent državnega akademskega zbora. Napisal je veliko število svetnih in cerkvenih skladb, ki jim je sodobna kritika priznala pohvalo. Slaven je njegov oratorij „Zemlja in nebo“.

Cirilo-Methodov kor izvaja na tem koncertu njegov „Angel vopijaše“, napisan za sopran-solo in veliki zbor. Začenja se v nižini z besedami „Angel vopijaše blagodatnej“ v D-duru. Sopran-solo nadaljuje prekrasno melodijo in predstavlja angela, ki je obvestil Mater Božjo o vstajenju njenega Sina. Sopran poje svoj tekst, zbor pa ga spremlja in tekst za njim ponavlja. Ta skladba slika ljudstvo na zemlji, ki z veseljem sprejme vest o tem velikem dogodku. Srednji del, t. j. slavlje ljudstva, je napisan v kratki fugi, polni lepih slovanskih motivov. Konča se zopet s sopran-solo in spremljavo zbora v nizkih akordih in pianissimu.

KEDROV, PANČENKO i NIKOLJSKI so vrstniki Česnokova; vsi so zastopniki nove moderne cerkvene glasbe. Zavzeli so stališče M. P. Musorgskega, t. j. v svojih skladbah opisujejo življenje, trpljenje in molitev ljudstva. So torej najizrazitejši zastopniki impresionizma. Poudariti pa je treba, da so popolnoma narodni glasbeniki. Za teme so si izbirali večinoma staroslovenske motive in jih obdelavali v krepki polifoniji.

„Ot junosti“ (Kedrov) se poje na „Vsenoščnom Bdeniju“ (zvečer in zjutraj na velike praznike). Skladba se odlikuje po recitativu v altu na besede „Slava Očetu“, ki jih spremlja mrmrajoči zbor, predstavljajoč ljudstvo. Prepolna je v vseh delih prelepih melodij.

„Vo carstvii Tvoem“ (Pančenko) je pisan primerno tekstu, ki v mirnih akordih in motivih našteva devet blagrov na gori. Končuje se v forte.

„Svete tihii“ (Nikoljski) je zložen za ženski in mešani zbor, t. j. veliki mešani zbor. Začenja ženski zbor, nadaljuje v unisonu mešani, ki se razvija od pianisima v krepko polifonijo, slikajočo prihod Boga. Motivi so povsem staroslovenski, konec predstavlja slavlje Boga po širokem svetu.

Izvirni teksti in prevodi pesmi

1. Čajkovski: Vjeruju

2. Lomakin: Iže Heruvimi št. 9

Iže Heruvimi tajno obrazujušče i životvorjašče Trojce trisvjatuju pjesn pripjevajušče, vsjakoje ninje žitejskoje otložim popečenije. Amin. Jako da carja vsjeh podimem angel-skimi nevidimo dorinosima činmi. Aliluja.

Mi, ki tajno predstavljamo kerubine in prinašamo životvorni Trojici trikratsveto pesem, odvrzimo sedaj vsako zemeljsko skrb. Amen! Da bi mogli sprejeti Kralja vseh, ki ga nosijo angelski zbori nevidno na kopju. Aleluja.

3. Arhangelski: Milost mira št. 8

(Duh.: Stanjem bolje, stanjem so strahom, vonmim svjatoje voznošenije vo mirje prinositi.)

Zbor: Milost mira, žertvu hvalenija.

(Duh.: Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista, i ljubi Boga Oca, i pričastije svjatago Duha budi sa vsjemi vami.)

Zbor: I so Duhom Tvojim.

(Duh.: Gorje imjeim serdca.)

Zbor: Imami ko Gospodu.

(Duh.: Blagodarim Gospoda.)

Zbor: Dostojno i pravedno jest, poklanjatisja Otcu i Sinu i svjatomu Duhu, Troicje svjatej, jedinosušč-njej i nerazdjelnjej.

(Duh.: Pobjednuju pjesn pojušče, vopijušče, vzivajušče i glagoljušče.)

Zbor: Svjat, Svjat, Svjat, Gospod Savaot ispoln nebo i zemlja slavi tvojeja, osanna vo višnih. Blagosloven grjadij vo imja Gospodne, osanna vo višnih!

(Duh.: Stojmo dobro, stojmo s strahom, pazimo, da v miru prenesemo sveto žrtev.)

Zbor: Milost mira, žrtev hvale.

(Duh.: Blagoslov Gospoda našega Jezusa Kristusa, i ljubezen Boga in Očeta in družba sv. Duha naj bo z vami vsemi.)

Zbor: In s Tvojim duhom.

(Duh.: Gori imejmo srca!)

Zbor: Imamo jih pri Bogu.

(Duh.: Zahvalimo se Gospodu!)

Zbor: Dostojno in pravično je klanjati se Očetu in Sinu in sv. Duhu, Trojici edini in nerazdružljivi.

(Duh.: Oni, ki pojo, kličejo, vzklikajo in govore zmagoslavno pesem.)

Zbor: Sveti, sveti, sveti Gospod Savaot! Polna sta nebo in zemlja Tvoje slave. Hosana na višavi. Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem. Hosana na višavi!

(Duh.: Priimate jadite, sije jest Tijelo moje, ježe za vi lomimoje vo ostavlenije grjehov.)

Zbor: Amin.

(Duh.: Pijte od neja vsi, sija jest Krov moja novago zavjeta, jaže za vi i za mnogi izlivajemaja vo ostavlenije grjehov.)

Zbor: Amin.

(Duh.: Tvoja ot tvojih, tebje pri-nosim o vsjeh i za vsja.)

Zbor: Tebe poem, Tebe blagoslovim, Tebje blagodarim Gospodi, i molimtisja Bože naš.

(Duh.: Vzemite, jejte, to je moje Telo, ki se lomi radi vas v odpušćanje grjehov.)

Zbor: Amen.

(Duh.: Pijte vsi iz nje: To je moja Kri nove zaveze, ki se preлива radi vas in radi mnogih v odpušćanje grjehov.)

Zbor: Amen.

(Duh.: Tvoje (darove) od Tvojih (služabnikov) prinašamo zaradi vseh in za vse.)

Zbor: Tebi pojemo, Tebe blagoslavljamo, Tebi se zahvaljujemo, in Te molimo, naš Bog.

4. Bortnjanski : **Skaži mi gospodi končinu moju**

Skaži mi Gospodi končinu moju i čislo dnejj mojjh koje jest, da razumjeju čto lišajutsja az.

Se pjadi položil jesi dni moja i sostav moj jako ničtože pred Toboju!

Obače vsjačeskaja sueta. Ubo obrazom hodit čelovjek obače vsujemjatetsja sokrovi ščestvujet i ne vjest komu soberetja.

Ostavi ot mene rani Tvoja, ot krjeposti bo ruki Tvojeja az isčezoh.

Usliši molitvu moju Gospodi i molenije moje vnuši slez mojjh ne premolči.

Oslabimi da počiju prežde daže ne ot idu ktome ne budu.

Pokaži mi, Gospod, moj konec in koliko je število mojjh dni, da vidim, kako sem ničeven.

Glej, na ped si postavil dneve, moje življenje je nič pred Teboj.

Ah, vse je ničnost. V resnici kot prikazen hodi človek. Zastonj se muči, zbira blago in ne ve, komu ga zbira.

Odmakni svoje udarce od mene, ker ginem pod močjo Tvoje roke.

Usliši, Gospod, mojo molitev, in čuj mojo prošnjo. Ne presliši mojjh solzá!

Olajšaj mi, da se oddahnem predno odidem in me več ne bo.

5. Bortnjanski: **Blažen muž**

Blažen muž bojaj sja Gospoda i zapovjedjeh jego, voshoščet zjelo.

Silno na zemlji budet sjemja jego.

Slava i bogatstvo domu jego i pravda jego prebivajet vjek vjeka. Jako kljat sja Gospod Davidu isti-

Blagor človeku, ki se boji Gospoda in so mu mile njegove zapovedi. Silno bo njegovo potomstvo na zemlji.

Slava in bogastvo njegovega doma in njegova pravica bo na veke. Ker se je zaklel Gospod Davidu z

nuju i ne otveržet sja jeja. Ot ploda čreva Tvojega posażdu na prestoli Tvojem.

Ašče sohranjat sinove Tvoje zavjet moj i svidjenija moja sija im že naučuja i sinove ih do vjeka sjadut na prestoli Tvojem.

Vragi jego obleku studom na nem že procvjetet svjatinja moja.

6. Kedrov: **Ot junosti moeja**

Ot junosti moeja mnogija borjut mja strasti, no sam mja zastupi i spasti Spase moi.

Nenavidjaščii Siona posramitesja od Gospoda, jako trava bo ognem budete izsohše.

Svjatim Duhom vsjaka duša živitsja i čistotoju vozvišajetsja, svjetlejetsja troičeskim jedinstvom vsjaščenotainje.

resnico in ne bo odstopil od nje. Od rojstva Tvojega posadil te bom na Tvoj prestol. Če bodo Tvoji sinovi ohranili mojo obljubo in moja odkritja, katerih jih bom učil, tedaj bodo tudi njihovi sinovi na veke sedeli na tvojem prestolu.

Njegove sovražnike bom oblekel v sramoto, na njem pa bo vzcvela moja svetost.

Od moje mladosti me muči mnogo strasti, Ti pa Gospod, me sam zaščiti in reši!

Vsi, ki ne živite s Sionom, boste od Gospoda osramočeni, ker boste usahnili kot trava v ognju.

S svetim Duhom živi vsaka duša in se v čistosti dviga, razsvetljuje se v trojnem edinstvu po tajnem posvečenju.

7. Pančenko: **Vo carstvii tvoem** (Blagri)

Vo carstvii Tvoem, jegda priideši pomjani nas Gospodi.

Blaženi niščiji duhom, jako tjih jest carstvo nebesnoje.

Blaženi plačuščii, jako tii utješatsja.

Blaženi krotciji, jako tii nasledjat zemlju.

Blaženi alčuščii i žažduščii pravdi, jako tii nasitjatsja.

Blaženi milostivii, jako tii po milovani budut.

Blaženi čistii serdceem, jako tii Boga uzrjat.

Blaženi mirotvorci, jako tii sinove Božiji narekutsja.

Blaženi izgnani pravdi radi, jako tjih jest carstvo nebesnoje.

Ko prideš v svoje kraljestvo, spomni se nas, o Gospod!

Blaženi ubogi v duhu, ker njihovo je nebeško kraljestvo.

Blaženi oni, ki se jokajo, ker potolaženi bodo.

Blaženi krotki, ker bodo deželo posedli.

Blaženi lačni in žejni pravice, ker bodo nasičeni.

Blaženi usmiljeni, ker bodo dosegli usmiljenje.

Blaženi oni, ki so čisti v srcu, ker bodo Boga gledali.

Blaženi miroljubni, ker bodo imenovani otroci božji.

Blaženi, ki so radi pravice pregnani, ker njihovo bo nebeško kraljestvo.

Blaženi jeste, jegda ponosjat vam i izžednut, i rekut vsjak zol glagol na vi lžušče, mene radi.

Radujtesja i veselitesja, jako mzda vaša mnoga na nebesjeh.

Blaženi vi, če Vas zaradi mene zasramujejo in preganjajo in vse hudo zoper vas lažnivo govore.

Radujte se in veselite se, ker je vaša nagrada v nebesih velika.

8. Česnokov: **Angel vopijaše**

Čistaja Djevo, radusja i paki reku radusjsja! Tvoï Sin voskrese tridneven ot groba, i mertvija vzdignuvii, ljudie veselitesja.

Svjetisja, svjetisja, novii Jerusalime slava bo Gospodnja, na Tebje vozsjaja, likui ninje i veselisja, Sione, ti že čistaja, krasusjsja, Bogorodice, o vostanii oždestva Tvoego.

Angel je zaklical Blagoslovljeni (milosti polni): prečista Devica, zdrava! In zopet ti kličem, zdrava!

Tvoj Sin je vstal iz groba, in obudil je mrtve.

Veselite se ljudje!

Sveti se, sveti, novi Jeruzalem, ker te je obsijala slava Gospodova.

Poj zdaj in veseli se, Sion!

Ti pa, prečista Mati Božja, raduj se radi vstajenja svojega božjega Sina!

9. Nikoljski: **Svjete tihii**

Svjete tihii svjatija slavi bezsmertnago Otca nebesnago, svjatago, blaženago.

Isuse Hriste, prištedšu na zapad solncu, vidjevše svet večerni.

Pojem Otca i Sina i svjatago Duha, Boga.

Dostoin jesi vo vsja vremena pjet biti glasi prepodobnimi, Sine Božii život dajaj: Tim že mir tja slaviti.

Blaga svetlost svete slave nesmrtnega nebeškega Očeta, svetega, blaženega.

Jezus Kristus! Kadar zaide solnce na zapad in zagledamo večerno zarjo, poveljučujemo (s pesmijo) Boga Očeta, Sina in svetega Duha.

Vreden si, da Te vse čase povelčujejo glasovi pravičnikov, Sin Božji! Ti daješ življenje, zato Te slavi svet.

K o n e c

Nesi ta razpored in ga daj onemu, ki ni mogel s Teboj uživati vtisa današnjega koncerta

